

Dosarul nr. 2ra-276/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: V. Sandu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Danilov, I. Secrieru, A. Panov)

ÎNCHEIERE

26 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

În componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Victor Sindrevici,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Sindrevici împotriva Instituției Publice „Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare” cu privire la încasarea penalității pentru reținerea plăților salariale,

împotriva deciziei din 22 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Instituția Publică „Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare” și a fost casată hotărârea din 11 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea a fost respinsă, ca fiind depusă tardiv,

c o n s t a t ă :

La data de 01 iulie 2016, Victor Sindrevici a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice „Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare” cu privire la încasarea penalității pentru reținerea plăților salariale.

În motivarea acțiunii a indicat că a fost angajat în câmpul muncii, la Instituția Publică „Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare”, în funcția de persoană responsabilă de exploatare a gospodăriei de gaze.

A susținut că urmare a neonorării de către angajator a achitării integrale a plăților salariale, s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată.

A menționat că prin hotărârea din 17 octombrie 2014 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău, s-a încasat de la Instituția Publică „Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare” în beneficiul lui suma de 5000 de lei, cu titlu de adaos la salariu. Hotărârea nominalizată, devenind definitivă la 04 noiembrie 2015, a fost transmisă spre executare silită. Însă, angajatorul nu și-a onorat obligațiunile, nu a executat hotărârea instanței de judecată și nu i-a achitat adaosul la salariul lunar.

A solicitat încasarea de la Instituția Publică „Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare” a penalității de întârziere pentru neachitarea în termen a adaosului, în baza art. 330 alin. (2) din Codul muncii.

Prin hotărârea din 11 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă acțiunea lui Victor Sindrevici și a fost încasată de la Instituția Publică „Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare” în beneficiul lui Victor Sindrevici penalitatea de întârziere în legătură cu neachitarea în termen a adaosului la salariul lunar în mărime de 500 de lei, pentru perioada de la 01 ianuarie 2012 până la 30 iunie 2016, în sumă totală de 6997,50 de lei (f.d.82,152-155).

Prin încheierea din 31 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea Instituției Publice „Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare” cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului, iar apelul a fost restituit pe motiv că, a fost declarat în afara termenului legal, instanța de apel refuzând repunerea în termen.

Prin decizia din 25 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul Instituției Publice „Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare” și a fost casată încheierea din 31 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău. A fost repusă Instituția Publică „Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare” în termenul de declarare a cererii de apel împotriva hotărârii din 11 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cauza fiind restituită spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, la faza primirii cererii de apel.

Prin decizia din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Instituția Publică „Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare” și a fost casată hotărârea din 11 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care a fost încetat procesul intentat la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Sindrevici împotriva Instituției Publice „Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare” cu privire la încasarea penalității pentru reținerea plăților salariale, din motiv că cauza nu urmează a fi judecată în procedură civilă (f.d. 171-173).

Prin decizia din 10 iulie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Victor Sindrevici și a fost casată integral decizia din 23 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători (f.d. 195-200).

Prin decizia din 22 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Instituția Publică „Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare” și a fost casată hotărârea din 11 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, fiind pronunțată o nouă hotărâre, prin care acțiunea depusă de Victor Sindrevici a fost respinsă ca fiind depusă tardiv.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a constatat că instanța de fond a apreciat incorect circumstanțele cauzei, aplicând norme legale irelevante speței, or, condițiile stabilite de legislator la art. 355 alin. (1) lit. b) din Codul muncii stabilesc că, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată în termen de 3 ani de la data apariției dreptului respectiv al salariatului, în

situația în care obiectul litigiului constă în plata unor drepturi salariale sau de altă natură, ce i se cuvin salariatului.

Instanța de apel a stabilit prima instanță în mod neîntemeiat a stabilit că, reclamantul s-ar fi încadrat în interiorul termenului de prescripție privind încasarea penalității în legătură cu reținerea adaosului salarial. La caz, pentru Victor Sindrevici acest termen a început a curge la data de 01 ianuarie 2012, atunci când a apărut dreptul la plata suplimentară pentru sezonul rece al anului noiembrie 2011-ianuarie 2012, în legătură cu reținerea adaosului salarial.

Instanța de apel a specificat că termenul de prescripție pentru adresarea în instanță cu cerere de încasare a penalității pentru reținerea nejustificată a plății adaosului salarial în sumă a câte 500 lei lunar pentru sezonul noiembrie 2011- martie 2012, urmează a fi calculat începând cu 01 ianuarie 2012. Or, adaosul la salariu pentru luna noiembrie 2011 urma să fie achitat concomitent cu salariul de bază în luna decembrie 2011, iar dreptul la plata suplimentară în legătură cu reținerea adaosului salarial a apărut la 01 ianuarie 2012.

Instanța de apel a subliniat că această formulă de calcul este valabilă și pentru lunile decembrie 2011, ianuarie-martie 2012. Termenul de prescripție limită pentru perioada dată a expirat în luna mai 2015. Analogic urmează a fi calculat termenul de prescripție de încasare a penalității și pentru perioada reținerii plății adaosului salarial în sumă a câte 500 lei lunar pentru perioada rece a anului, noiembrie 2012-martie 2013, termenul de prescripție pentru perioada dată expirând în luna mai 2016.

La data de 17 decembrie 2019, Victor Sindrevici a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii din 11 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea recursului a indicat că în legătură cu faptul că, a depus cererea de chemare în judecată privind recunoașterea dreptului de ridicare a salariului în aprilie 2014, curgerea termenului se suspendă din ziua depunerii cererii de chemare în judecată, adică în aprilie 2014 și pînă la emiterea unei hotărâri definitive, adică pînă în noiembrie 2015.

A afirmat că hotărârea definitivă a fost emisă în noiembrie 2015 și prin urmare, termenul de depunere a cererii de chemare în judecată pentru perioada noiembrie 2011-martie 2012 expiră în decembrie 2016, iar pentru perioada noiembrie 2012-martie 2015 expiră în decembrie 2017.

Recurentul a indicat că, deoarece a depus cererea de chemare în judecată în temeiul art. 330 alin.(2) din Codul muncii, la 01 iulie 2016 termenul de depunere a cererii de chemare în judecată nu a fost încălcat.

A relevat că pârâtul a refuzat să-i recunoască dreptul de a ridica salariul de 5000 de lei, motiv din care s-a adresat în instanța de judecată să-i fie recunoscut acest drept. Or, fără recunoașterea dreptului de ridicare a salariului, nu avea temeiuri să formuleze pretenții în temeiul art. 330 alin. (2) din Codul muncii.

A menționat că ignorând aceste circumstanțe, instanța de apel a emis o decizie ilegală, aplicând în mod eronat o lege inaplicabilă - art.355 alin.(1) lit. b) din Codul muncii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 22 octombrie 2019.

Decizia instanței de apel a fost expediată în adresa părților la data de 25 noiembrie 2019 (f.d.220).

Astfel, recursul, declarat la data de 17 decembrie 2019, este în termen.

La data de 15 ianuarie 2020, în adresa intimă Institutului Public „Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare” a fost expediată copia recursului declarat de Victor Sindrevici, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.228).

Instituția Publică „Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare” nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Victor Sindrevici nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Victor Sindrevici asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Victor Sindrevici, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin.(2), 433 lit. a) și 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Victor Sindrevici se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic